

хекзаметре одъ Винарицкогъ, Словенске одъ Холли или Србске одъ Катанчића, они ни най-манѣ грчко-римскимъ неуступаю; читаймо польске Штанце одъ Кохановскогъ или Красицкогъ, или Краньскословенске одъ Прешерна и друге, и ми ће мо њи съ талиянскимъ непостидно упоредъ ставити моћи. И сама непосредствена књи и наслѣдница класичногъ поля, новогрчки езикъ несме се са своимъ поремећенимъ формама, прогутанимъ слоговима, изопаченимъ речма и са својомъ помодарномъ прозодиомъ са славянскимъ мерити. — Славянинъ имаде најлепшу прилику у свомъ народу за оно што в у-людно т. в. чисто човечно воспитати се, и постепено къ овоме узвисити се. Онъ се може у овоме у поединимъ племенама упражнявати, свое чувство човечности тиме све више подизати, свою любовъ све надалѣ разпростирати, одъ особе на племе, одъ племена на племена, одъ племена на народъ, а одъ народа на човечество. Други су народи одвећ у свою народность удубљни, одвећ онимъ патриотизмомъ, кон само едно отечество познае, обузети, и у свою стару и богату книжевность залюбљни и заслепљни, него да бы се одъ ове отргнути и у едномъ новомъ елементу слободно мицати могли. Кодъ други народа јоштъ є човечность народности, кодъ Славяна є народность човечности подчинѣна. Све ово скупа узимајући: величину на-